

г) досегашната ал. 3 става ал. 5 и в нея думите „При промяна на някое“ се заменят с „При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго“;

д) досегашната ал. 4 става ал. 6 и в нея се създава изречение второ: „В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока по чл. 32 служителят по чл. 4, ал. 1 образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.“;

е) досегашната ал. 5 става ал. 7;

ж) създава се ал. 8:

„(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.“

4. В чл. 15:

а) в ал. 1 думите „или е започнало използването им“ се заличават;

б) в ал. 2 думата „имота“ се заменя със „собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване“;

в) създават се ал. 3, 4, 5, 6 и 7:

„(3) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчната служба на общината в едномесечен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на данъчната служба на общината в едномесечен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.“

5. В чл. 18, ал. 1 в изречение първо накрая се добавя „и предоставената служебно информация по чл. 15, ал. 4, 6 и 7 и чл. 51, ал. 1“.

6. Член 22 се изменя така:

„Чл. 22. Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка:

1. за недвижимите имоти, с изключение на недвижимите имоти по т. 2, в граници от 0,1 до 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот;

2. за жилищни имоти, разположени на територията на населено място или селищно образувание, включени в Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници, приет с Решение на Министерския съвет № 153 от 24 февруари 2012 г., които за съответната година не са основно жилище на данъчно задълженото лице, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по смисъла на Закона за туризма, в граници, както следва:

а) от 5 до 7 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот – за имотите, разположени в балнеолечебни, климатични планински и климатични морски курорти от национално значение, включени в списъка по т. 2;

б) от 4,5 до 6 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот – за имотите, включени в списъка по т. 2, извън тези по буква „а“.

7. В чл. 23 думите „по чл. 14, ал. 1 и 4“ се заличават.

8. В чл. 25 се създава ал. 3:

„(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.“

9. В чл. 37:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.“

10. В чл. 46, ал. 3 думите „по чл. 14, ал. 1“ се заменят с „на задълженото лице, както и въз основа на данните за облагаемия имот, предоставени по реда на чл. 18“.

11. В чл. 49 ал. 3 и 4 се отменят.

12. В чл. 50:

а) досегашният текст става ал. 1 и в нея думите „е платен данъкът по тази глава“ се заменят със „са платени данъците по тази глава за имуществото, което е предмет на сделката или действието“;

б) създава се ал. 2:

„(2) В случаите на ал. 1 установяването от нотариуса на платения данък върху превозното средство – предмет на сделката, се извършва със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на данни със системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а при посредничеството на информационната система на Министерството на вътрешните работи, или със

2. предоставяне на издаден или заверен от общината документ, при условие че съответната община не е осигурила непрекъснат автоматизиран обмен по т. 1.“

13. В чл. 51:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) Нотариусите в 7-дневен срок от извършване на сделката уведомяват съответната община за прехвърлените вещни права върху недвижимите имоти и превозните средства, като предоставят информация за размера на заплатения данък по чл. 49, ал. 2 и основата, върху която е определен.“;

б) досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4;

в) създава се ал. 5:

„(5) В едномесечен срок от получаване на уведомлението по ал. 1 служителят в общинската администрация определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел, и уведомява данъчно задължените лица.“

14. В чл. 54, ал. 3 т. 5 се отменя.

15. В чл. 55:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = C_{kW} \times \text{Кгп},$$

където:

C_{kW} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен от общинския съвет с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

а) до 55 kW включително – от 0,34 до 1,20 лв. за 1 kW;

б) над 55 kW до 74 kW включително – от 0,54 до 1,62 лв. за 1 kW;

в) над 74 kW до 110 kW включително – от 1,10 до 3,30 лв. за 1 kW;

г) над 110 kW до 150 kW включително – от 1,23 до 3,69 лв. за 1 kW;

д) над 150 kW до 245 kW включително – от 1,60 до 4,80 лв. за 1 kW;

е) над 245 kW – от 2,10 до 6,30 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент се определя от общинския съвет в зависимост от екологичната категория на автомобила с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

Екологична категория	Коефициент
----------------------	------------

без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10 – 1,40
„Евро 3“	1,00 – 1,10
„Евро 4“	0,80 – 1,00
„Евро 5“	0,60 – 0,80
„Евро 6“ и „EEV“	0,40 – 0,60

б) в ал. 2 в текста преди т. 1 думите „леки автомобили“ се заменят с „леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т“;

в) алинея 6 се изменя така:

„(6) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, в размер от 10 до 30 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.“;

г) създава се ал. 14:

„(14) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.“

16. В чл. 58, ал. 4 се създава ново изречение второ: „В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено „Пътна полиция“ по месторегистрация на превозното средство.“, а досегашното изречение второ става изречение трето.

17. В чл. 59:

а) алинея 1 се отменя;

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 данък.“;

в) алинея 3 се изменя така:

„(3) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ – с 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.“;

г) алинея 5 се изменя така:

„(5) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.“

18. Член 61 се изменя така:

„Чл. 61. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 – в приход на общината по регистрация на превозното средство.“

19. В чл. 67:

а) алинея 13 се изменя така:

„(13) обстоятелствата, които имат значение за изчисляване на размера на таксата за битови отпадъци по ал. 12, както и всяка тяхна промяна, могат да бъдат установявани служебно и/или чрез подаване на декларация от лицата по чл. 64 и чл. 67, ал. 15 по образец, ред и срок, определени в наредбата по чл. 9.“;

б) алинея 14 се отменя.

20. В приложение № 2 в чл. 8, ал. 1:

а) формулата в текста преди т. 1 се изменя така:

„ $K_x = 1 + k_{k1} + k_{k2}$ “;

б) точка 3 се отменя.

21. В приложение № 4 към глава втора, раздел VI т. 21 се отменя.

22. В Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 101 от 2013 г.; изм., бр. 105 от 2014 г., бр. 95 от 2015 г., бр. 97 от 2016 г. и бр. 88 от 2017 г.) в § 13, ал. 1 от заключителните разпоредби думите „31 декември 2019 г.“ се заменят с „31 декември 2021 г.“.

23. В Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 88 от 2017 г.) в преходните и заключителните разпоредби:

а) в § 16:

аа) в ал. 1 думите „за 2020 г.“ и „31 януари 2020 г.“ се заменят съответно със „за 2022 г.“ и „31 януари 2022 г.“;

бб) в ал. 2 думите „За 2020 г.“ се заменят със „За 2022 г.“;

б) параграф 17 се изменя така:

„§ 17. За определяне на броя на ползвателите на услугите в имота по чл. 62 за 2022 г. Националното сдружение на общините в Република България съвместно с председателя на Националния статистически институт:

1. изготвят предложение за включване като обекти на преброяване и броя на ползвателите на услугите в имота при преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г.;
2. определят със съвместен акт реда, начина и срока за предоставянето от страна на Националния статистически институт на съответната община на данни от преброяването относно броя на ползвателите на услугите в имота.“;
- в) в § 20 думите „31 март 2019 г.“ се заменят с „31 март 2021 г.“;
- г) в § 21 думите „1 януари 2020 г.“ се заменят с „1 януари 2022 г.“.

§ 40. За 2019 г. общинският съвет определя размерите на данъка върху превозните средства до 31 януари 2019 г. Когато не са определени нови размери в посочения срок, за 2019 г. данъкът се определя съгласно минималните размери на данъците и коригиращите коефициенти, определени в чл. 55, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

§ 41. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2014 г. – бр. 14 от 2014 г.; изм., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92, 103 от 2017 г. и бр. 7, 15, 27 и 77 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 74, ал. 1, т. 3 думите „началника на съответната митница“ се заменят с „директора на съответната териториална дирекция“.
2. В чл. 264 ал. 2 се изменя така:

„(2) Прехвърляне на собствеността върху моторни превозни средства се извършва след проверка в системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите, по чл. 5а от Закона за местните данъци и такси за платен данък върху превозното средство, както и писмена декларация от прехвърлителя, че няма непогасени, подлежащи на принудително изпълнение други задължения за данъци, мита, задължителни осигурителни вноски или други публични задължения, свързани с моторното превозно средство. При условие че съответната община не е осигурила непрекъснат автоматизиран обмен на информация, проверката за платен данък върху превозните средства може да се извърши с представяне на издаден или заверен от общината документ.“

3. В допълнителните разпоредби се създава § 2в:

„§ 2в. За целите на събирането на публичните вземания Министерският съвет определя разпоредителите с бюджет, които уведомяват Националната агенция за приходите и Агенция „Митници“ за сключените от тях договори и предстоящи плащания по тях, обхвата на информацията, която се предоставя, реда и начина за предоставянето ѝ и условията за извършване на плащанията.“

4. В Закона за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 98 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 104 и 109 от 2013 г., бр. 95 от 2015 г.) в § 9 думите „31 декември 2018 г.“ се заменят с „30 юни 2022 г.“.

§ 42. До края на 2028 г. задължения по чл. 162, ал. 2, т. 8 и 9 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на общини могат да се разсрочват или отсрочват от компетентния орган, установил задължението, по искане на съответната община съгласно одобрен погасителен план за срок от три години. За периода на отсрочването или разсрочването се дължи законната лихва.

§ 43. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30 и 34 от 2006 г., бр. 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92, 97 и 103 от 2017 г. и бр. 24, 62 и 65 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3:

а) в ал. 1 се създават т. 8 и 9:

„8. лицата, подали искане за възстановяване на акциз;

9. лицата, за които възниква солидарна отговорност.“;

б) създава се ал. 4:

„(4) В случаите на чл. 20, ал. 2, т. 23 солидарно отговорни за заплащането на акциза са:

1. при освобождаване от заплащане на акциз:

а) лицето, което е потребило енергийните продукти за цели, различни от целите, за които е ползвано освобождаване от заплащане на акциз в случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 или чл. 26, ал. 2, и

б) лицензирианият складодържател, освободил енергийните продукти за потребление, когато е знаел или е бил длъжен да знае, че доставените на лицето по буква „а“ енергийни продукти ще бъдат използвани извън условията за освобождаване от заплащане на акциз в случаите по чл. 24, ал. 1, т. 1 или чл. 26, ал. 2 и това е доказано от ревизиращия орган по реда на чл. 117 – 120 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

2. при възстановяване на акциз:

а) лицето, което е потребило енергийните продукти за цели, различни от целите, за които е ползвано освобождаване от заплащане на акциз в случаите по чл. 24, ал. 1, т. 1 или чл. 26, ал. 2, и

б) лицето, на което е възстановен акцизът за енергийните продукти, доставени на лицето по буква „а“, когато е знаело или е било длъжно да знае, че доставените на лицето по буква „а“ енергийни продукти ще бъдат използвани извън условията за освобождаване от заплащане на акциз в случаите по чл. 24, ал. 1, т. 1 или чл. 26, ал. 2 и това е доказано от ревизиращия орган по реда на чл. 117 – 120 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

2. В чл. 4 се създават т. 64 и 65: